

En sejler går i land!

Sejlerlivets muligheder gik først rigtig op for mig, da vi første gang sejlede til Limfjorden.

Det var i 1980. Båden var en Sunbeam 22 med sænkekøl.

Vinden var SØ, ret svag, Allan og Jørgen Ole var med mig, og vi lå ud for Torsminde. Jørgen Ole fiskede, alt åndede fred og ro. Allan styrede, jeg stod i kahytåbningen og nød at sejle med to af mine drenge. Så var der en stor måge, der begyndte at interessere sig for Jørgen Oles blink. Den fløj hen over blinket, steg op og så styrtdykkede den ned mod det. Jørgen Ole fik travlt med at trække blinket ind, den styrdykkede endnu engang. Jeg var rystende nervøs og begyndte at planlægge, hvordan jeg kunne slå den ihjel, hvis han fangede den. Båden var pludselig lille, mågens vingefang enormt. Den ville fylde hele båden!

Jørgen Ole spoledede ind og spoledede ind - han måtte have blinket helt ind, før mågen opgav. Den dag i dag kan jeg mærke spændingen!

Det var næsten uvirkeligt, at vi sejlede på Vesterhavet. Det var en ladeport af muligheder, der åbnede sig. Nu skulle vi holde ferie på Limfjorden, men der var utallige andre sejlmål, der åbnede sig for os.

År senere:

Jeg holder meget af Vesterhavet. Når man kommer ud fra det kontrollable Limfjorden og sejler ud af Thyborøn Kanal, så mærker man virkelig den kraft Vesterhavet har. Vel ude på det, bliver det en tur, der kræver mere opmærksomhed og respekt end de indre farvande. Materiellet bliver anderledes belastet, men herligt er det!

At sejle mod syd i eftersommeren og opleve en nat på havet, stille vejr, motorerne må hjælpe sejlene, månen står deroppe, stjernerne viser uendeligheden, og i kølvandet er der lysende striber af morild. Det er en oplevelse af de helt store.

Timer senere at sejle ind i Hvide Sande og videre til Bork i sydenden af Ringkøbing Fjord er godt, og skuldrene falder på plads. Nu er vi snart hjemme! Jeg har været væk fra Fjorden mellem 2 og 3 måneder - fantastisk! --- og indvendig er man væltende fuld af oplevelser. Oplevelser ved sejladsene, oplevelserne ved alt, vi har set og foretaget os på land - og det må jeg nu sige farvel til - det er ikke let - for det har jo været en livsform for os.

24. juli 1980: Ferie i Limfjorden i vores 22 fods Sunbeam "Valsa"

24. juli 1983: Har nu 24 fods sænkekølsbåd med hæveruhtag. Købt sammen med Elsebeth og Knud Lomholt:

Billede indsættes "BRISEN"

Sommeren 83 gik sejlturen til: Limfjorden, Læsø og slutter i Hov syd for Norsminde. Herfra bliver båden kørt til Bork.

Det var vores første sejlferie udenfor Limfjorden.

I 1985 sejlede Knud Lomholt, John Pflüger og jeg sydpå fra Hvide Sande. Vi startede kl. 23 og målet var Ejderen. Vi lavede en vagtplan. Knud og jeg lagde os til at sove. Nogle timer efter lød det fra rorsmanden: Der er noget galt! - og det var der. Han var blevet så optaget af Blåvand Fyr, at han var kommet alt for tæt på. Kursen måtte rettes vinkelret ud nogle sømil, før vi fandt renden mod syd.

Det var spændende, men gav anledning til lidt drilleri.

Det blev tåget lidt nord for Eidersperrwerk, så vi søgte ind på lavt vand og lå for anker der nogle timer til tågen lettede. Da vi sejlede igen gik mit knæ af led. Jeg kunne ikke rette det ud. Jeg tvang det ud med det resultat, at det svulmede vældigt op. Det gav mig ret store smerter, men Knud trøstede mig ved at sige: "Ja, havde været i gamle dage, havde du fået benet savet af!" - det var da trøstende at høre??

Jeg måtte til læge i Tønning, og Ester afløste Knud og John.

24. juli 1987 : Ballen - Ebeltoft.

Vores hårdeste tur hidtil i år. Gns. fart på 5,8 knob taler for sig selv. Rebet storsejl og stormfok. Ting væltede rundt i forkahytten, en tallerken og kaffedåsen faldt ned. Vi ville have været til Juelsminde, men bølgerne blev for store ved Samsø's sydende. Vi vendte og sejlede forbi Ballen igen og satte kursen mod Ebeltoft. Vinden drejede undervejs til W og stivede til kuling, store uregelmæssige bølger. Vi "bøvlede" meget over forbi Gåsehage og videre til Ebeltoft, men det lykkedes! Ester klarede det fint og nu ligger vi trygt i Ebeltoft Havn. 34 sømil og lige godt 6 timers sejlads.

24.juli 1988. Knud og Elsebeth har overtaget båden i Fjällbacka i den vestsvenske skærgård.

Vi har haft vores bedste sejlferie nogensinde. Vi vender tilbage hertil, men i morgen kører vi hjem i Knud og Elsebeths bil. Så er det deres tur til at sejle i denne vidunderlige natur. Vi vil helt sikkert sejle mere i Sverige i de kommende år.

1991 gik turen til Halden ved den norske grænse. Det blev det sidste år, vi sejlede i vores 24 fods sænkekølsbåd.

Foråret 1992 købte vi en engelsk bygget katamaran Catalac 9 m, som vi var ene om.

24. juli 1992.

Vores første tur i katamaranen. Vi nyder, der er så megen plads, gode kabysforhold, køleskab, toilet m.m.. Det er en dejlig båd at leve i, og så krænger den ikke. Ligger nu med stævnen mod en klippe i Arkøsund. Vi er lige kommet ud af Gøtakanalen. Har siden Gøteborg klarer ca. 60 sluser. Heldigvis har vi god tid, så vi har rigtig nydt at sejle på Vänerne og i kanalerne. Det er en meget meget smuk tur.

Da vi lå ved Bohusfæstningen lidt nord for Gøteborg sad Ester og jeg og spiste i fred og ro. Pludselig lød der et klask og en fisk lå og sprællede på gulvet i cockpittet. Vi kom til at grine, og det blev ikke mindre da en tysker kom farende fra båden, der lå lige foran os. Han havde hevet en fisk op, og den smuttede af krogen og fortsatte gennem luften over til os. Så fik vi kontakt med dem og havde en hyggelig aften sammen. *Dette er et fantastisk liv. Om 2 dage forventer vi at være i Stockholm. Vi har taget en måneds orlov fra arbejdet, så vi er først hjemme i Bork igen d. 11. september. Så har vi sejlet i 72 dage - herligt!!*

24. juli 1996 - jeg er nu pensioneret. Det giver en stor frihed.

Vordingborg: Ivrig efter at komme nordpå i Øresund til weekenden. Allan kommer hjem fra Californien på søndag. Familien i Allerød skal også besøges.

Motor hele vejen - 25 sømil - modstrøm i Guldborgsund - senere nærmest havblik

24. juli 1997 - nu er Ester også pensioneret og vi kan sejle lige så længe, vi orker.

Bomarsund (Ålandsøerne) Ville have været til Långnäs, men havnen var så grim og utiltalende, at vi fortsatte hertil. Meget varmt og solrigt. Klokken er nu 2140, og vi har lige cyklet ca. 10 km til Föglö Kirke. Den er placeret sådan, at man, før der kom broer, kunne sejle til den fra alle sider. Den er fra 13 - 1400 tallet.

Har lavet langtidsplan for resten af turen. Vandet, vi sejler i, er så fersk, at der lever gedder og aborrer i det. Det er nærmest som Ringkøbing Fjord . Pga tørken er der meget lavvandet i år.

24. juli 1998

Grossenbrode: Efter et par gode dage i Wismar, så en virkelig frisk tur hertil - 12 - 14 m/s - betydeligt mere i stødene. Hu! - Hej! hvor det gik. Ved "Offentief Grunde" var der høje bølger. Her er fint. Det er havn for Dehler Yachts. Hjælpsomhed overalt. Vejen slutter simpelthen ved havnen, så vi er rigtig kommet på landet.

24. juli 1999

Ulefoss (Norge)

Vi har nu sejlet i Telemarkskanalen (prøv at slå dette navn op i Google).

Det er strålende sol og en fantastisk natur. Norge - med dets afrundede former, klædt i fyr og gran med enkelte nøgne fjeldsider ind imellem - er noget særligt og adskiller sig fra det svenske landskab. Vinden var lige imod, varmt, gæstehavnen er meget velindrettet og rolig.

12. juni 1999 sejlede Jørgen Overgård og jeg ud fra Hvide Sande kl. 0430. Kursen blev sat mod syd: vi sejlede i 16 timer, med svag vind fra SV ca. 5m/s, vinden faldt, så motor og selvstyrer gav en let sejlads. Kl. 2030 var vi nået til Amrum syd for Sild. 93 sømil på 16 timer giver et gns. på 5,8 knob. Vi fortøjrede , spiste og snakkede turen igennem.

Vågnede næste morgen til en ganske anden situation. Vandet var i løbet af natten forsvundet, og vi stod på bunden 3 m længere nede end vi fortøjrede. Det var ikke uventet, men hvor var det underligt!

Den næste uges tid var det tidevandsskalenderen, der bestemte, hvornår vi skulle sejle.

Øerne: Amrum, Wyk, Langenese og Hooge blev undersøgt på kryds og tværs (vi havde foldecykler ombord)

Da vi sejlede ind til Hooge skulle vi igennem en havneport, der var lige akkurat så bred ,at Brisen med sine 4,10 m kunne snige sig igennem. Der var en kort kaj og der lå en tysk lystsejler. Vi kunne ikke være der, og lod derfor ankeret gå et sted i havnebassinet, hvor der var plan bund.

Nogle få timer senere kunne vi gå en tur i gummistøvler omkring ankeret. Indsejlingen var fuldstændig tør

Sådan var det. Vi lærte at bruge tidevandsskalenderen. Dette øsamfund var helt specielt at sejle rundt i. Øboerne levede under helt særlige betingelser. Flere gange om året var der oversvømmelser, når tidevand og blæst rottede sig sammen. Husene var bygget på høje og ved stormflod ragede de op som små øer i et

stort hav. Alle marker forsvandt under vandet.

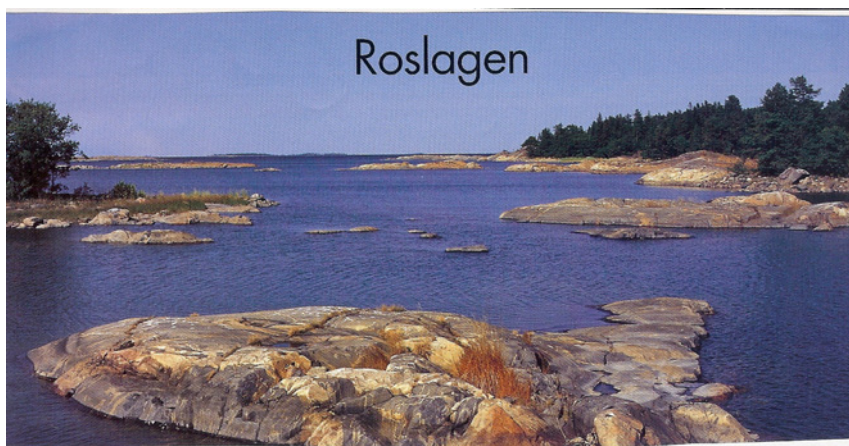
Vi cyklede rundt snakkede med en del af beboerne, så vi kunne få svar på vore spørgsmål: Hvordan kom de til fastlandet? Hvor gik børnene i skole? Hvad tjente de deres penge ved? Hvad gjorde de, når stormflod truede osv. osv.

Denne uge i Vadehavet gav os store oplevelser, og er en af de mest spændende ture vi har haft sammen, Jørgen og jeg.

24. juli 2000. Sejlede fra Bönhamn til Ulvön

Vi er langt hjemmefra. Vi ville egentlig til Haparanda, helt mod nord i Den Botniske Bugt, men svenske sejlere sagde at nord for Ulvön blev kysten ret kedelig, lang og flad med store sten udenfor. Vi blev anbefalet at tilbringe længere tid her omkring Ørnssköldsvik. Vi er på godt 63 nordlig bredde. Det er vores hidtil længste tur. Den blev på 83 dage og 2094 sømil.

Området her hedder Högakusten og er utrolig smuk og spændende. Det gælder også rent sejladsmæssigt. For en uge siden skrev jeg i logbogen: Vejrudsigten elendig. Ca 17 - 18 grader, tåget, diset, regnbyger, 4 - 9 NØ vind, ingen sol. Sådan har det været i 6 dage nu. Vi har slet ingen sommer haft. Vi spiser i salonen og har uldne trøjer på.

Næste dag lettede tågen en del. Vi ville til en havn, der hed Stocka. Det gik godt i starten, men hen på formiddagen lagde tågen sig igen. Den blev helt tæt. Jeg havde et waypoint til en grøn bøje. Den fandt jeg. Vi skulle følge en rende og kunne ikke se mere end 50 m frem. Rundt omkring os kunne vi høre, hvordan bølgerne brusede op om de skær, der lå overalt. Vi snakkede om at lade ankeret gå, og vente til tågen lettede. Så var der pludselig en stor motorbåd, der tudede og vi kunne lige skelne ham. Han satte farten ned, så vi kunne følge ham. Båden havde bl.a. radar og han kendte renden til Stocka.

Vi fulgte ham lige "i hælene" og snoede os ud og ind mellem revene for efter nogle sømil at glide gennem indsejlingen. Tågen var stadig så tæt, at vi ikke kunne se nogle kajer, men "BRISEN" 'snusede' lidt, sejlede på ekkoloddet, en kutter dukkede op i det spøgelsesagtige lys. Den lå ved kajen. Vi blev der et par dage.

24. juli 2001 Karlshamn til Tärnö.

Efter vores lange tur sidste år sejler vi nu rundt i Blekinge Skärgård. Det er også et skønt farvand at sejle rundt i. Tärnö er en perle. Vi har vandret 5 km, badet et par gange, plukket hindbær og nydt det varme vejr. Børnebørnene Marie (9) og Thomas (11) er også ombord. Her på Tärnö er der kun "das", der er ingen el, så vi måtte bruge petroleumlampen. Deres "gå i land is" måtte vi gå næsten 2 km for at få. Thomas fangede sit livs første fisk, som vi straks stegte og spiste med stor velbehag. Vi nyder altid at have børnebørn med os på sejlferie.

24. juli 2002 Donsö til Bua

Donsö er også en ø, vi holder meget af. Den er god og spændende at cykle rundt på. Vi havde en hyggelig middag sammen med Kirsten og John Pflüger i går. De ville til Læsø om et par dage, men vi sejlede hertil for senere at nå Sjælland. Vi havde en frisk vind, som tog til, så vi nød at komme i havn.

24. juli 2003. Helsingborg - Borstahusen.

Mange sejlere overser den svenske øresundskyst. Der ligger en række gode, smukke og spændende havne mellem Helsingborg og Malmø. Borstahusen er en meget hyggelig, gammel og køn fiskerihavn.

24. juli 2005. 11 sømil på 7 timer betyder i dag 12 sluser på Gøtakanalen. Vi har i år sejlet rundt på Vättern. Det var en virkelig god oplevelse. Der er skærgårdskyst mod nord. I havnen gav en sangglad sivsanger koncert hver aften. Det kunne høres vidt omkring.

På en ø i den sydlige del af Vättern ligger Sveriges første kongeborg bygget i 1200 tallet (Näsborg)

24. juli 2006. Fra Hyppeln til Hälsö. Ligger ud for Göteborg. Meget dejlig vandretur Hyppeln rundt. Sejlede kun 4 sømil. Har kurs mod København. Senere vil vi sejle syd om Sjælland og gennem Kielerkanalen og Ejderen hjem. Sejlferien bliver på 59 dage og 1500 sømil.

24. juli 2007 Getterøen - Halmstad.

Vi mødte ostindiefareren "GÖTHEBORG". Den er en nøjagtig kopi af en fra 16-1700 tallet, som sejlede til Indien. Den så meget flot ud. Lidt senere kom der en stor racer, der havde forsøgt at sætte rekord med hurtigste omsejling Jorden rundt. Måtte opgive, men de prøver igen næste år.

Ligger nu midt i Halmstad, der er en smuk by, som vi vil udforske de næste dage.

24. juli 2008 Løgstør - Harre Vig

Jørgen Overgård afløste Ester. Han og jeg lod ankeret gå i Harre Vig. Det var en skøn sommeraften, hvor lydene kunne høres lang omkring. Det er altid en god oplevelse at ligge for anker en nat over.

24. juli 2010. Køge.

Vi vil være her i 6 dage for at kunne besøge børn og barnebarn i Karlslunde få km herfra. Bjarne og Dorthe har lige hentet lille Liva i Sydafrika, så vi vil rigtig nyde at lære hende at kende.

Faktisk har vi haft mange børnebørn ombord i år. Vi har været noget omkring. Sejlede i østenvind til Haderslev. Besøgte venner, vinden gik i vest, og vi kunne også bruge sejlene ud igen.

Turen fortsatte til bl.a. Augustenborg, Eckernförde, Lübeck, Gedser.

Der var en særlig stemning over ferien 2010, da vi havde bestemt, vi ville sælge Brisen. Det var meget meget svært at tage denne beslutning. Men vi er begge ikke i den fysiske form, som lange sejlfrier kræver. Vi nød samværet med børn og børnebørn ombord rigtig meget. De sejlede med os fra Lübeck til Gedser. Det blev trods alt en god sejlsommer.

2011. Vi sejlede båden til Malmø, hvor de nye ejere overtog den torsdag d. 23.

Jeg ønsker mange gode sejlerår til alle, der læser dette.
I de år vi sejlede blev det til 53000 sømil - alle i skandinaviske og tyske farvande

Thomas Kjær
Sept. 2011